

កម្មវិធីសាធារណៈក្រុងត្បៃខ្លះ នៅកម្ពុជា Cambodia Tiger Conservation Program

លទ្ធផលនៃការសំណើសិរីក្រុងចាន់ប៉ូលី ២ Results of Second Interview Survey of Hunters

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

~~~~~

ក្រសួងការអប់រំ នគរាមី
នគរាមី នគរាមី
នគរាមី នគរាមី

នគរាមី

ធម្មជុលវិសាទនីន្នន័យរបៀប
ទាមពីថ្ងៃទី ១៧ ឧសភា ១៩៩៩ នៃ ថ្ងៃទី ០៨ កញ្ញា ១៩៩៩

យោយ :

- លោក ត្រី ចែនល
- លោក វិនិ ឱ្យឈើដ
- លោក សុខ ូនិន
- លោក សុខ ិចសារ
- លោក សុខ ឈើហា
- កំស៊ីយោយ : លោក សុខ ិចសារ

ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០

ចាតិកា

≈≈≈

- សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណា
- សេចក្តីសង្គម

	ទីតាំង
I- សេចក្តីថ្លែង :	១
.ស្ថានភាពទូទៅសត្វព្រោនវេកម្មជា	១
.លទ្ធផលនៃការធ្វើសំភាសន៍លើកទី១	២
.មូលបេក្ខុនការធ្វើសំភាសន៍លើកទី២	៣
.ការធ្វើសរើសតំបន់ស្រាវជ្រាវ	៣
II- ស្ថានភាពសេចក្តីគិត្យសង្គម :	៣
២.១- ប្រជាជន	៣
២.២- មុខរបរ	៤
២.៣- សុខភាព	៥
២.៤- ការអប់រំ	៥
III- ស្ថានភាពសេចក្តីសង្គមដែលត្រួតពិនិត្យឡើង :	៥
៣.១- វត្ថុមាន	៥
៣.២- ភាពគំរាមកំហែង	៧
៣.២.១- ការកាប់បំផ្តាលព្រមទេរិយៈ	៧
៣.២.២- ការប្រមាណ	៨
៣.៣- ការធ្វើអាជីវកម្ម	៩
IV- ទិន្នន័យ :	៩
៤.១- ការសំភាសន៍	៩
៤.២- ទិកនេះនឹងសំភាសន៍	៩
៤.៣- ការធ្វើសរើសក្រោម	១០
៤.៤- មូលបេក្ខុនការប្រើប្រាស់វិធីសារ្យសំភាសន៍	១៤

V- ចង្វារិយាល័យនៃការអនុវត្តន៍របស់ខ្លួន

១៤

៥.១~ ផ្តល់ជូនដោយស្នើសុំ

១៥

៥.១.១: ដឹកជញ្ជូន

១៥

៥.១.២: បើកបាន

១៥

៥.១.៣: ទិន្នន័យខ្សោយដែលបានសំណាប់

១៦

៥.១.៤: ប្រគេទស្សនប្រមាណ

១៧

៥.១.៥: ការវាយប្រហាររបស់សត្វខ្សោមការលើមនុស្ស និង សត្វស្រីក

១៨

៥.១.៦: ប្រគេទស្សនដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធឌី-ទំនួរមទំណាប់

២០

៥.១.៧: ឧបករណីប្រមាណ

២១

៥.១.៨: ការបែងចែកដល់ប្រមាណ

២២

៥.១.៩: សារៈសំខាន់ទៅការប្រមាណចំពោះត្រូវការ

២៣

៥.១.១០: ចំណោះដឹងរបស់ត្រានិនិមិត្តយោបាយសត្វទៅព្រារបស់រដ្ឋបាកិបាល

២៤

៥.១.១១: ចំណោះដឹងរបស់ត្រានិនិមិត្តទៅលើការអភិវឌ្ឍ

២៤

៥.១.១២: ការវាយតំលៃរបស់ត្រានិនិមិត្តលើស្ថានភាពសត្វទៅព្រា

២៥

៥.២~ ផ្តល់ជូនខ្លួនដែលមិនមែនខ្លួន

២៦

៥.២.១: ដឹកជញ្ជូន

២៦

៥.២.២: បើកបាន

២៧

៥.២.៣: ទិន្នន័យខ្សោយដែលបានសំណាប់

២៨

៥.២.៤: ប្រគេទស្សនប្រមាណ

៣១

៥.២.៥: ការវាយប្រហាររបស់សត្វខ្សោមការលើមនុស្ស និង សត្វស្រីក

៣២

៥.២.៦: ប្រគេទស្សនដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធឌី-ទំនួរមទំណាប់

៣៣

៥.២.៧: ឧបករណីប្រមាណ

៣៤

៥.២.៨: ការបែងចែកដល់ប្រមាណ

៣៥

៥.២.៩: សារៈសំខាន់ទៅការប្រមាណចំពោះត្រូវការ

៤០

៥.២.១០: ចំណោះដឹងរបស់ត្រានិនិមិត្តយោបាយសត្វទៅព្រារបស់រដ្ឋបាកិបាល

៤០

៥.២.១១: ចំណោះដឹងរបស់ត្រានិនិមិត្តទៅលើការអភិវឌ្ឍ

៤១

៥.២.១២: ការវាយតំលៃរបស់ត្រានិនិមិត្តលើស្ថានភាពសត្វទៅព្រា

៤២

៥.៣~ អ្នកិតាគារបេទិចចននិងអាជីវកម្ម ៥៥

៥.៣.១: ដ្ឋុបខ្លា	៥៥
៥.៣.២: យើព្យាងាន	៥៥
៥.៣.៣: ទិន្នន័យខ្លាក់ដែលបានសំណាប់	៥៥
៥.៣.៤: ប្រភេទសត្វប្រមាណ	៥៥
៥.៣.៥: ការវាយប្រហាររបស់សត្វខ្មាយការលើមនុស្ស និង សត្វស្រួក	៥៥
៥.៣.៦: ប្រភេទសត្វដែលប៉ែបាលជំជូនឯ-ទំន្ម័រទំនាប់	៥៥
៥.៣.៧: ឧបករណីប្រមាណ	៥៥
៥.៣.៨: ការបែងចែកជំនួយប្រមាណ	៥៥
៥.៣.៩: សារៈសំខាន់នៃការប្រមាណចំពោះគ្រឿងរបស់ប្រជាធិបាល	៥៥
៥.៣.១០: ចំណោះដឹងរបស់ប្រជាធិបាលពីរយោបាយសត្វនៃប្រជាធិបាល	៥៥
៥.៣.១១: ចំណោះដឹងរបស់ប្រជាធិបាលទៅលើការអភិវឌ្ឍ	៥៥
៥.៣.១២: ការវាយតំលៃរបស់ប្រជាធិបាលលើស្ថានភាពសត្វនៃប្រជាធិបាល	៥៥

VI- សម្រួលៗ :

៦.១- សត្វខ្លា	៥៥
៦.២- សត្វប្រឡូទេ	៥៥
៦.៣- ប្រភេទ	៥៥
៦.៤- ប្រសិទ្ធភាពនៃការអភិវឌ្ឍសត្វខ្លា	៥៥

VII- ធនធានៗ :

៧.១- បន្ទាន់បំផុត	៥៥
៧.២- សំរាប់អនាគត	៥៥

=====

=====

==

ចាប្រើទិន្នន័យ

ទំន់៖

គម្រោង

១-ឧបករណ៍ អនុវត្តន៍ការបែងចាកសត្វខ្លា ប្រើស ដ្ឋីក.....(ខេត្តមណ្ឌលពីរ-កោះកុង)	២៣ និង ៣៤
២-សកម្មភាពសំភាសនឹងព្រាណនៅក្នុង ខេត្តក្រចេះ	៤៦
៣- សកម្មភាពសំភាសនឹងព្រាណនៅក្នុង ខេត្តកោះកុង	៤៧
៤- សកម្មភាពសំភាសនឹងព្រាណនៅក្នុង ខេត្តសៀវភៅ	៤៨

តារាង

១-បញ្ជីរឿងព្រាណដែលបានសំភាសនឹងដោយបញ្ញាកំអំពីមុខរបរ ទីលំនៅនិង បទពិសោធន៍ា	១១-១៣
២-តារាងបញ្ញាកំអំពីកិរិតនួនរបស់ព្រាណទៅលើប្រភេទសត្វដែលត្រូវប្រមាត្រំ (ខេត្តក្រចេះ-មណ្ឌលពីរ)	១៤-១៩
៣- តារាងបញ្ញាកំអំពីកិរិតនួនរបស់ព្រាណទៅលើប្រភេទសត្វដែលត្រូវប្រមាត្រំ (ខេត្តកោះកុង)	៣១-៣៤
៤- តារាងបញ្ញាកំអំពីកិរិតនួនរបស់ព្រាណទៅលើប្រភេទសត្វដែលត្រូវប្រមាត្រំ (ខេត្តសៀវភៅ-ព្រះវិហារ) ៤៦-៤៧	

ឧប្បជ្ជក្នុង

ឧប្បជ្ជទី១: បញ្ជីរឿងនូវសំភាសនឹងព្រាណប្រមាត្រំស្តីពី ការសួងចាត់នូវសត្វខ្លាចំនៅប្រទេសកម្ពុជា លើកទី១

ឧប្បជ្ជទី២: បញ្ជីរឿងនូវស្តីអំពី ការសួងចាត់នូវសត្វខ្លាចំនៅប្រទេសកម្ពុជា ដែលត្រូវបំពេញបែបបទដោយ
មន្ទីរក្រា-ប្រមាត្រំមូលដ្ឋាន

ឧប្បជ្ជទី៣: សំរាប់បែបបទសំភាសនឹងព្រាណប្រមាត្រំលើកទី២

ឧប្បជ្ជទី៤: តារាងបញ្ញាកំអំពីពេលវាមានិង ទីកន្លែងដែលព្រាណបានជួប ជួបដាននិង សំណាប់ខ្លានៅខេត្តក្រចេះនិង
មណ្ឌលពីរ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨-១៩៩៩

ឧប្បជ្ជទី៥: តារាងបញ្ញាកំអំពីពេលវាមានិង ទីកន្លែងដែលព្រាណបានជួប ជួបដាននិង សំណាប់ខ្លានៅខេត្តកោះកុង
ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨-១៩៩៩

ឧប្បជ្ជទី៦: តារាងបញ្ញាកំអំពីពេលវាមានិង ទីកន្លែងដែលព្រាណបានជួប ជួបដាននិង សំណាប់ខ្លានៅខេត្តព្រះវិហារនិង
សៀវភៅ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨-១៩៩៩

សេចក្តីថ្លែងអំណះអត្ថបារម្ម

~~~~~

យើងខ្ញុំជាអស់ត្រាតាប្រាមស្សាវរដ្ឋាភិបាលសត្វខ្ពស់មួយ (Cambodian Tiger Research Team) សូមថ្លែង អំណារគុណយាយក្រោលដ្ឋានចំពោះ អ្នកស្រី Kristin Nowell ប្រធានអង្គភាព CAT (Cat Action Treasury) ដែលបានផ្តើមគាំទិន្នន័យ និង យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការរៀបចំអភិវឌ្ឍសត្វខ្ពស់នៅកម្ពុជា ។ នេះជាលើកទីមួយ ហើយដែលប្រទេសកម្ពុជា បានទទួលការថាប់អារម្មណីពីអនុរាជាតិ លើការបាត់បង់ប្រកេទ សត្វខ្ពស់ ហើយថែមទាំង បានឧបត្ថម្ភចាំងបច្ចេកទេស និង ចិវាការដើម្បីឱ្យការងារដឹកនាំឡើង នេះ បានប្រព្រឹត្តទៅដោយ ជាតិជាយ ។

ជាមួយត្រានេះដែរក៏សូមថ្លែងអំណារគុណដល់លោក Hunter Weiller អ្នកសំរាបសំរូលតាំងរោងអង្គភាព CAT ដោយលោកបានធ្វើកិច្ចការងារដោយជាតិ ត្រូវមួយរយៈពេលដែលលោកមានវត្ថុមាននៅកម្ពុជា ពិសេសបានធ្វើ ឱ្យពិភពលោកមានកងល់តាមរយៈសារពិមានអនុរាជាតិ ចំពោះអង្គភាពអភិវឌ្ឍសត្វព្រៃនាង លើរបាយ និង ភាពតាំងរាយ កំហែងសត្វខ្ពស់នៅកម្ពុជា ។

ទីនេះដែរក៏សូមថ្លែងអំណារគុណចំពោះលោក សុន បាន អនុប្រធានការិយាល័យការពារសត្វវ៉ាត្រ កំពុងបំពេញការសិក្សាទ្វាក់អនុបណ្ឌិតនៅសកលវិទ្យាល័យ Minnesota សហរដ្ឋអាមេរិក ដោយលោកបានចំណា យពេលវេលាដីមានតាំងក្នុងការទំនាក់ទំនងតាំងរោងចិវាក់ដូចជាការផ្តល់គំនិតនិងការគ្រប់គ្រងតាំងរោងនេះរបុត ដល់ទីបំផុត ។

សូមថ្លែងអំណារគុណចំពោះលោក ប្រធានការិយាល័យការពារ សត្វវ៉ាត្រ និង ថ្វាក់ដីករាំនាយកដ្ឋានរុកា-ប្រមាណរ៉ាដែលបានសំរូលការងារដល់ក្រុមយើងខ្ញុំ តាំងពីដីម របុតដល់បញ្ហាប់ ការងារ ។

ដូចនេះដែរ យើងខ្ញុំសូមថ្លែង អំណារគុណចំពោះ អាជ្ញាធរខេត្ត ក្រោះ សូងថ្ងៃន មណ្ឌលគី កោះកុង ពេជិសាត់ ត្រីវិបារ និងខេត្តសៀមរាប ដែលបានតាំងប្រជែងតាំងរោងការងារនេះ និងយកចិត្តទុកដាក់ជូយសំរូល ការងារដោយដើម្បីមានតាំងពីការបើកសិក្សាសាលានៅតាមបណ្ឌិត និងជាតិសេសជូយសហការ ដើម្បីធានាសន្តិសុខ ដល់ក្រុម យើងខ្ញុំ ត្រូវរយៈពេលចុះបំពេញការកិច្ច ។

ជាចុងក្រោយក៏សូមអរគុណចំពោះកម្ពុជា សុណាកីម្រឿកការិយាល័យការពារសត្វវ៉ាត្រ ដែលបានផ្តើមរៀបចំ ចំណែកសារ រាយកំពុង តាំងពីដីមរបុតដល់បញ្ហាប់ ដើម្បីថ្លែងក្រោងជាមួយរៀងរៀង នេះ ។

សេចក្តីផលខ្មែរ

~~~~~

ការប្រមូលពិមានសត្វខ្លាច់នៅទីទាំងប្រទេស តាមរយៈការសំភាសនៃលើក្រានលើកនេះ ជាដំបានទី១ ក្រោយពីការសំភាសនៃជំហានទី១ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៧ មក ។ គោលបំណងនៃការសំភាសនេះ បានចាប់ឡើងព្រោយ ពីបានបើកអង្គសាធារណៈ ស្ថិតិការអភិវឌ្ឍសត្វខ្លាច់នៅក្នុងខេត្តទាំង ៦ រដ្ឋមក តីដើម្បីប្រមូលពិមានសិរីប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីការសំភាសនៃជំហានទី១ថាតីតួលេសត្វខ្លាច់មានការប្រប្រលងក្នុងរយៈពេល ២ឆ្នាំចុង ក្រោយនេះយកឱ្យណាកិនដើម្បីធ្វើរាជរដ្ឋបាប់សកម្មភាពអភិវឌ្ឍជាមួយនឹងប្រព័ន្ធក្នុងតំបន់ រូបឈានទៅធ្វើការ ក្នុងជំហឿរយុរអំពី ។

ការសំភាសនៃបានដើរកនាំឡើងខេត្ត ៥ មាន ខេត្តមណ្ឌលវិវ ក្រចេះ ព្រះវិហារ សេវីមាប និង កោះកុង ដែលជាតំបន់បង្កាញព្យាយាយភាពខ្លួនសំរាប់សត្វខ្លា ។ ដោយឡើងការខេត្តពេជិសាត់ តុកាន់បានដើរកនាំឡើការសំភាសនៃ ក្រោមពេលវេលាតាំអនុរត្រកោះ ។

ក្នុងចំណោមខេត្តខាងលើ យើងបានធ្វើការសំភាសនៃលើក្រានចំនួន ៩១នាក់ ដែលស្ថិតក្នុងប្រុក ១៧ ក្នុងនោះមានការរៀបចំទំនើសសំនួរយោងលិអិតមួយ ពិសេសដោយបានសត្វខ្លាច់ និង ពិមានប្រកេណែសត្វ មានដោយកម្រមួយចំនួនទៀតមាន : ភ្នោះ (Cervus schomburgki) រមាស (Javan rhinoceros) ផ្លូវក្រឹក (Tapirus indicus) លំដាប់ពានរដាតិ (Primates) ពង្រួល (Manis javanica) ឱីងវិត្យ (Pseudonovibos spiralis) ឲ្យសយក្ស (Megamuntiacus vuguangensis) ត្រូវសំពោះ (Viverridae) កោរោមប្រមុះ (Lutra sumatrana) និង ប្រកេទ (Prionodon pardicolor) ដើម្បីដើរក្នុងបាន ចាតិវាមាននៅ បុរាណកែវិមាននិងតំបន់ទាំងនេះ ក្នុងបំបាត់ ឬក្នុងជាមួយនេះដែរ ទំនើសសំភាសនៃកំបានលើកដាសសំនួរទាក់ទង និងដើរការពារបស់ប្រព័ន្ធតីដែលចំណូលបានពីការបរាជាទ្រូវ ពីចំណោះដើរដោរ និង ក្នុងតំបន់ ការប្រយោជន៍សត្វប្រចាំពេលខ្លួន និង ស្វាបស្សុនពិទស្សន៍ជាងរបស់ប្រព័ន្ធ និង មគិតប្រពិកម្ម ជុំពុករាមអភិវឌ្ឍសត្វខ្លាច់ ។

ក្រោយពីបញ្ចប់ជំហឿរការសំភាសនៃបានមហណ្ឌខេត្តខាងលើ យើងប្រមូលបានទិន្នន័យដឹងខាងក្រោម :

- ប្រកេណែសត្វខ្លាច់បានទទួលរាយក្រោមប្រចំដាមុំ និង ចំណោះដាមុំបណ្តាលស្ថិតិមិន ប្រព័ន្ធនៅក្នុងកម្ពុជាសំនួរទំនើសសំភាសនៃក្នុងតំបន់ខេត្តខ្លាច់ ក្នុងនោះខ្លាច្រវាទានប្រមាណៗរាយឆ្នាំ ១៩៨៨-៩៩ មាន ៦១ភ្នោះ (បាត់យកពេលសៀវភក និង ចំនួន ៥៧ភ្នោះ និង ចាប់ក្នុង ៦ភ្នោះ) និងនៅមានមួយចំនួនទៀតបានទទួលពិមាន ដូចជាប្រព័ន្ធមកពិតំបន់ ដើរដោរ ។

បង្ហាញពីភាពស្រាគមន៍ថ្វិកពីត្រាងកាមពំបន់នឹមួយ។ ព្រះសកម្មភាពបរបានចំកណ្ឌុងមក តាត់ដើងថា ជាន់ដើរដឹងទូ និង វិធានការរដ្ឋាភិបាល នៅសំរាប់ដើរភាពអ្នកវេត្ថេ គិបរបាន ពិតជាតាំរាជធោះសាធារណជាតិខាងក្រោម ដូច្នេះហើយ បានជាមានព្រោះមួយចំនួនសំណុំមានលើកលែងបទដ្ឋានច្បាប់សង្កែវត្រូវត្រូវបន្ទាន់ ដូច្នេះបានការបន្ទាន់បន្ទាន់ទេ។ និង ការពារជីវិក។

ព្រោះយើបញ្ចប់ដើរការសំភាសន៍លើព្រោះ និង ទំនាក់ទំនុងជាមួយភាព្យាគរមួលដ្ឋាននឹមួយ។ ព្រម យើងខ្ញុំមានសុទ្ធផិត្តិនិយមថ្មីថែរកិច្ចដើរការទៅអនាគារលើប្រជាមុន “ ការអភិវឌ្ឍយកត្រូវខ្លាំ ” ពីព្រោះ ជាកន្លែងសំខាន់មួយដែលយើងអាចធ្វើឡើងបាន និង ទទួលដើរដឹងមាន ដោយហោចុះ ប្រជាជនមូលដ្ឋានត្រូវការ តាំងត្រូវកិច្ចសហការជាបន្ទាបន្ទាប់ដូចដែលយើងបានធ្វើក្នុងជំហានទី ២ និង ការបើកសិក្សាសាលាកណ្ឌុងមក ។

